

Estrenant el 2009

Autor Núria Casanovas Borrell
lunes, 12 de enero de 2009

Ja n’hem tancat un altre. Fa pocs dies arrencàvem la darrera fulla del calendari encapçalat pel 2008 per a estrenar l’impol•lut 2009 i fer balanç del viscut com a fonament dels nous propòsits.

Tots recordarem el 2008 per ser l’any del nou Estatut d’Autonomia de Catalunya, o estatutet pels més crítics (o hauria de dir realistes?), però també serà l’any de les disputes en el Tribunal Constitucional on no només se’ls hi acumula la feina sinó que no aconsegueixen decidir-se sobre la ja adquirida (no està bé parlar d’incompetència o partidismes de poder, hem d’entendre que la Constitució permet moltes interpretacions, tampoc pretendrem que es posin d’acord en dos dies, ni en tres, bé, ni tan sols en quatre-cents, que no són màquines, eh?).

Però, vés per on, nosaltres que pensàvem que el 2008 seria recordat també com l’any del finançament i resulta que ho serà com el de la loteria. No en vam tenir prou amb espicossar quantitats diverses i gens menyspreables de la grossa de Nadal sinó que, a més, Terrassa esdevé l’elegida pel “niño” reial, qui ens ho anava a dir a nosaltres tan poc monàrquics? No voldria donar a entendre que atzar i govern espanyol s’han confabulat per a allargar el procés financer fins el moment de la traca final (llegeixi’s dia sis de gener de 2009), però potser un bon propòsit amb el que posar-se ferm per aquest any seria la independència: ningú ens treu lluita, estira i arronses i desqualificacions vàries (m’hauria de sorprendre seguir esquivant COPEjaments diversos?) però si pels reis del 2010 en trèiem un reconeixement nacional haurà estat un any útil. Ah sí!, el que deia, el finançament. No recordo un any amb tant estrès pre i post-nadalenc políticament parlant, el que em preocupa és saber si tantes reunions, entrades i sortides poden donar algun tipus de fruit un cop els pressupostos de l’Estat ja han estat empaquetats i distribuïts. Sigui com sigui, ens queda tot un nou any per endavant, per a seguir negociant o per a seguir demanant, que cadascú ho veu a la seva manera, amb el romanent de la loteria a la butxaca a veure qui gosa dir que als catalans no se’ns té en compte! Això sí, per si el finançament triga en arribar el millor és apujar els peatges, que d’algun lloc han de sortir els que ens falten.

Continuarem en contacte aquest nou any, amb o sense ironies, un cop la digestió nadalenca hagi fet el seu curs i aconseguim recuperar el ritme, lluny de neules, torrons i carbó. No voldria acabar, però, sense donar l’enhorabona a tots aquells que van encertar en la predicció del cinquè premi del dia vint-i-dos de desembre, que cap de nosaltres oblida que el 2008 també ha estat l’any del naixement de la publicitada crisi que, un cop asseguda al sofà de casa, sembla que li costarà marxar-ne.

Així doncs, feliç 2009 i endavant amb els nous propòsits!

Núria Casanovas Borrell per Esquerra de Cubelles